četrtek, 24. oktober 2019

P9_TA(2019)0044

Predlog novega indonezijskega kazenskega zakonika

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. oktobra 2019 o predlogu novega indonezijskega kazenskega zakonika (2019/2881(RSP))

(2021/C 202/12)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Indoneziji,

— ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med EU in Indonezijo, ki je začel veljati 1. maja 2014,

— ob upoštevanju sedmega dialoga med EU in Indonezijo o človekovih pravicah z dne 1. februarja 2018,

— ob upoštevanju osmega kroga pogajanj o sporazumu o prosti trgovini med EU in Indonezijo, ki so potekala junija 2019,

— ob upoštevanju osnutka kazenskega zakonika, predstavljenega 15. septembra 2019,

— ob upoštevanju načel iz Yogyakarte,

— ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948,

— ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966, ki ga je Indonezija ratificirala leta 2006,

— ob upoštevanju Konvencije OZN proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju iz leta 1987,

— ob upoštevanju smernic EU o smrtni kazni,

— ob upoštevanju členov 144(5) in 132(4) Poslovnika,

A. ker je Indonezija po številu prebivalcev četrta največja država na svetu, stabilna demokracija v svoji regiji, največja pretežno muslimanska država in raznolika družba z več kot 265 milijoni državljanov različnih verskih, narodnostnih, jezikovnih in kulturnih skupnosti;

B. ker namerava indonezijska vlada s predlogom novega kazenskega zakonika nadomestiti sedanjega; ker je bil osnutek novega kazenskega zakonika dokončno pripravljen 15. septembra 2019;

C. ker osnutek vsebuje člene, ki kršijo pravice žensk, verskih manjšin, oseb LGBTI, pa tudi svobodo govora in združevanja;

D. ker je septembra več tisoč ljudi, tudi študentov, po vsej Indoneziji protestiralo proti osnutku kazenskega zakonika ter nasprotovalo njegovemu sprejetju;

E. ker je po množičnih protestih indonezijski predsednik parlamentu 20. septembra 2019 odredil, naj sprejetje zakonika odloži; ker je odločitev o sprejetju zdaj v rokah indonezijskega predstavniškega doma;

F. ker člen 2 osnutka kazenskega zakonika, ki se nanaša na „žive zakone“, velja za ohlapnega, saj ne navaja kaznivih dejanj, zato bi bilo mogoče na podlagi tega uzakoniti na stotine obstoječih in diskriminatornih lokalnih zakonov šeriatskega prava;

G. ker novi kazenski zakonik za zunajzakonske spolne odnose predvideva do enoletno zaporno kazen; ker ta določba posledično kriminalizira vse istospolne odnose; ker bo ta člen omogočil kazenski pregon vseh oseb, dejavnih v spolni industriji;

H. ker predlog kazenskega zakonika določa, da je mogoče neporočene osebe, ki prebivajo skupaj, obsoditi na šestmesečno zaporno kazen;

I. ker indonezijske oblasti uradno ne priznavajo istospolnih zvez, zato še posebej ciljajo na te osebe; ker se Indonezija sooča z doslej največjim izbruhom nasilnih in diskriminatornih napadov, pa tudi s številnimi primeri nadlegovanja in povečanjem števila sovražnih izjav, katerih tarča so osebe LGBTI;

J. ker določbe v osnutku kazenskega zakonika še zaostrujejo sedanji zakon o bogokletstvu; ker je bilo po tem zakonu od njegovega sprejetja leta 1965 obsojenih več kot 150 oseb, večina pripadnikov verskih manjšin; ker zakon o bogokletstvu ogroža verske manjšine, saj se v Indoneziji povečuje nestrpnost zoper nje;

K. ker osnutek kazenskega zakonika omejuje posredovanje informacij o kontracepciji in poenostavitev dostopa do kontracepcije za mlajše od 18 let; ker omejeni dostop do kontracepcije posebej vpliva na obrobne skupine, ki že tako ali tako nosijo največje breme epidemije HIV v Indoneziji;

L. ker predlog kazenskega zakonika določa, da je mogoče žensko, ki prekine nosečnost, obsoditi na do štiriletno zaporno kazen; ker lahko vsakogar, ki pomaga nosečnici pri prekinitvi nosečnosti, doleti do petletna zaporna kazen;

M. ker je Indonezija septembra sprejela sporen zakon, s katerim je oslabila komisijo za preprečevanje korupcije, ki je od svoje ustanovitve leta 2002 poskrbela za uspešen sodni pregon več sto politikov; ker se določbe veljavnega kazenskega zakonika, zakona o elektronskem poslovanju in podatkih ter protiteroristične zakonodaje že uporabljajo za samovoljno omejevanje dela zagovornikov človekovih pravic;

N. ker so se zagovorniki človekovih pravic znašli na udaru predvsem zaradi opozarjanja na kršitve človekovih pravic, zlasti v zvezi s protesti v Zahodni Papui; ker je od začetka protestov življenje izgubilo vsaj 40 ljudi, vsaj 8 000 avtohtonih prebivalcev Papue in drugih Indonezijcev pa je bilo razseljenih s svojih domov v Zahodni Papui; ker je bil novinarjem in neodvisnim organom OZN večkrat zavrnjen dostop do te regije;

O. ker je okrožno sodišče v Wameni 2. maja 2019 obsodilo državljana EU, Poljaka Jakuba Fabiana Skrzypskega, na petletno zaporno kazen zaradi domnevnega sodelovanja v papuanskem separatističnem gibanju;

P. ker je bilo v letih 2015–2018 več kot 40 oseb obsojenih na smrt, več kot 300 zapornikov pa v Indoneziji čaka na izvršitev smrtne kazni; ker je smrtna kazen kruta, nečloveška in ponižujoča ter v nasprotju s pravico do življenja;

1. pozdravlja dejstvo, da odnosi med EU in Indonezijo temeljijo na skupnih vrednotah demokracije in dobrega upravljanja, spoštovanju človekovih pravic ter spodbujanju miru, stabilnosti in gospodarskega napredka;

2. je močno zaskrbljen, ker osnutek spremenjenega indonezijskega kazenskega zakonika vsebuje določbe, ki omogočajo diskriminacijo na podlagi spola, veroizpovedi in spolne usmerjenosti, pa tudi diskriminacijo manjšin;

3. pozdravlja, da je predsednik Widodo odložil njegovo sprejetje; poziva indonezijski parlament, naj predlagani kazenski zakonik korenito spremeni, ga uskladi z mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic ter iz njega črta vse diskriminatorne določbe;

4. poziva indonezijske oblasti, naj razveljavijo vse pravne določbe, ki omejujejo temeljne svoboščine in pravice, svoje zakone pa uskladijo z mednarodnimi standardi na področju človekovih pravic in mednarodnimi zavezami Indonezije;

5. poziva indonezijske oblasti, naj zaščitijo pravice oseb LGBTI, kazensko preganjajo vsakršen pregon teh oseb in s spremembo kazenskega zakonika dekriminalizirajo homoseksualnost; poziva indonezijske uradnike, naj se vzdržijo hujskaških izjav o osebah LGBTI, s katerimi bi jih le še bolj ožigosali; poziva indonezijske oblasti, naj spodbujajo politični dialog z osrednjimi deležniki v civilni družbi, da bi spodbujali in varovali splošno uveljavljanje človekovih pravic;

6. poziva k reviziji določb zakona o bogokletstvu, saj ogrožajo verske manjšine in ateiste; podpira priporočila OZN za razveljavitev členov 156 in 156(a) kazenskega zakonika, zakona o preprečevanju zlorab in razžalitvi vere, zakona o elektronskem poslovanju in podatkih, za spremembo protiteroristične zakonodaje in za opustitev obtožb in pregona oseb, obtoženih bogokletstva;

7. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da osnutek kazenskega zakonika omejuje prosto razširjanje izjemno pomembnih informacij o spolnem zdravju; spodbuja dostop žensk in deklet do necenzuriranih informacij o kontracepciji in načrtovanju družine;

8. potrjuje, da je dostop do zdravja, vključno s spolnim in reproduktivnim zdravjem, človekova pravica; poudarja, da bi bilo treba zagotoviti primerne in cenovno dostopne storitve na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, vključno s spolno vzgojo in posredovanjem informacij, načrtovanjem družine, kontracepcijskimi metodami, pa tudi zakonitimi in varnimi načini za prekinitev nosečnosti; ugotavlja, da so te storitve pomembne, saj rešujejo življenja žensk, zmanjšujejo smrtnost dojenčkov in otrok ter preprečujejo spolno prenosljive bolezni, tudi HIV/aids;

9. znova poziva oblasti, naj vzpostavijo moratorij za vse usmrtitve in odpravijo smrtno kazen; ugotavlja, da je Indonezija sprejela to priporočilo med zadnjim ciklusom splošnega rednega pregleda leta 2017; poziva EU in francosko vlado, naj storita vse, kar je v njuni moči, da Olivier Jover ne bo obsojen na smrt;

10. poziva, naj se položaj človekovih pravic v Indoneziji nenehno in natančno spremlja, zlasti z rednim poročanjem delegacije Evropske unije v Indoneziji in Bruneju; poziva delegacijo Evropske unije v Indoneziji in Bruneju ter države članice, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi zagotovile nujno zaščito in podporo ogroženim ljudem;

11. obžaluje, da je bila sprejeta nova protikorupcijska zakonodaja, po kateri bo komisijo za preprečevanje korupcije postala vladna agencija in ne več neodvisni organ, in poziva k spremembi te zakonodaje;

12. obžaluje izbruh nasilja v Zahodni Papui; poziva indonezijske oblasti, naj izvedejo neodvisno preiskavo nedavnih protestov v Zahodni Papui; poziva k samoobvladovanju, ko gre za napotitve varnostnih sil v to regijo; poziva indonezijsko vlado, naj razmere v Zahodni Papui rešuje s političnim dialogom; poziva oblasti, naj uradnikom OZN, nevladnim organizacijam in novinarjem omogočijo neoviran dostop do Zahodne Papue;

13. izraža zaskrbljenost zaradi primera poljskega državljana Jakuba Fabiana Skrzypskega, ki je politični zapornik v Indoneziji; je zaradi nedavnega razvoja dogodkov v Papui zaskrbljen, da bi utegnile biti, če bo ostal zaprt v Wameni, ogrožene ne samo njegove človekove pravice, temveč tudi njegovo življenje; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj primer Skrzypskega obravnava v prihodnjih dialogih z Indonezijo, od indonezijskih oblasti pa zahteva, naj dovolijo, da se ga premesti na Poljsko;

14. poziva Indonezijo, naj izda stalno povabilo predstavnikom vseh posebnih postopkov Sveta OZN za človekove pravice, ki bi moralo zajemati neoviran dostop do vseh območij;

15. poziva indonezijsko vlado, naj izpolni vse svoje obveznosti ter spoštuje, varuje in izvršuje pravice in svoboščine iz Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah;

16. poudarja, kako pomembno je v sporazum o prosti trgovini med EU in Indonezijo, o katerem ravno potekajo pogajanja, vključiti zavezujoče in izvršljive določbe o spoštovanju človekovih pravic;

17. pozdravlja, da EU in Indonezija nadaljujeta vsakoletni dialog o človekovih pravicah, in se veseli prihodnjega dialoga, ki bo novembra;

18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, vladi in parlamentu Indonezije, generalnemu sekretarju Združenja držav jugovzhodne Azije (ASEAN), medvladni komisiji združenja ASEAN za človekove pravice in Svetu OZN za človekove pravice.